

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967283920/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

1   Jeg blev født den 2den *Junij* 1731, og man har sagt
at jeg næsten aldrig græd, og uden mindste Misundelse
saac min Broder, der Blev født Aaret efter at Ligge ved
min Ammes Bryst. Den første jeg yttrede Kierlighed og
5 Hengivenhed for var min Morfader, salig President
Brøer, som var saa meget meere Besynderlig, som han hav-
de et mørkt Udseende og en buldrende Udtale, hvorfor
mine andre Sødskende vare Bange for ham. Førend jeg
endog kunde snakke, yttrede jeg megen Deeltagelse i andres
10 Lidelser; naar der kom en Bettler for Døren, og min
Beste Fader var hiemme, Lod jeg dem der vare omkring mig
hverken Rist eller Roe førend de Bragte mig ind til
ham og *jeg* ved min Pantomime Bekom noget af ham til
den Fattige, men var han ude, var jeg ganske roelig, unde-
15 tagen jeg gjorde et Bedrøvet Ansigt og sukkede. Hvad enten
denne Følelse, der *Sympathiserede* med hans eget Hierte,
drog hans Kierlighed til mig, eller det skeedte ved min
udmærkede Kierlighed til ham veed jeg ikke, men vist er
det [er det], at fra det jeg kunde skjønnne, var jeg ham det
20 kiereste og dyrebareste paa Jorden. De tre første Aar,
mine Forældre vare gifte, vare de i hans Huus, og efter
de vare flyttede for dem selv Lod han mig ofte hente og
maatte jeg da Ligge uden for hans Seng tæt ved ham, og
hver Gang han vaagnede om Natten følede han efter om
25 jeg ikke havde kastet af mig, og var det skeedt, dækkede han
mig med den største Omhyggelighed. Han var en sand
og oprigtig Christen, og det man med Føye kan kalde en
gudsfrygtig Mand, uden mindste Hyklerie eller Pra-
lerie; thi i Omgang var han munter og Selskab liig,
30 men i Løndom ærede han sin Gud. Han stod een Tiime
op førend hans Kone og Børn, og denne anvendte han

til at tale med sin Gud paa sine Knæe, hvortil han havde
en Pude at Ligge paa. Da jeg var lidet over tree Aar spurgte
te han mig om jeg vilde staae op med, og gaac med ham
15 i hans Kammer? Jeg som ingen større Lyksalighed kiendte
end at være om og {hans} hos Ham, var strax villig dertil
og der maatte jeg da knæle for ved ham paa hans Pude og
Bede «med» ham. J disse Morgen Tiimer Lærte han mig at
kiende det høieste Væsen, som en mild og god Fader, der
40 var villig til at give sine Børn alle de gode Ting, som de
i Kierlighed og Tilliid Bade ham om, naar de ikke fortørte
2 nede ham, siden han saae og hørte alt hvad de gjorde og sagde,
Ja endog hvad de tænkte. Jeg forlangede derpaa at vide af ham
hvad Gud blev vred for, og han forklarede mig det efter min
Alder og Fatte Ævne. En Morgen sagde jeg til ham: at jeg havde
5 noget som jeg ret vilde Bede Gud om, men han maatte lære mig
hvordan jeg skulde sige. Hvad er det da for en vigtig Ting, spurgte
han? At Du aldrig maac Døe,» svarede jeg. Det maac du ikke «Bede»
om, sagde han; for der ved skeedte mig ondt. Dette kunde jeg
ikke Begribe, mig syntes det var snarere Ondt at døe. Han
10 Beskrev mig derpaa hvor svagt og elendigt en høy Alderdom
giorde Mennesket, men at derimod de der døde kom til
Gud. Nu svarede jeg, saa vil jeg bede Gud at jeg maac døe med
naar Du døer. Det maac «du» ikke heller, svarede han; thi saa vil-
de du io kun i Himmelen for at være hos mig; men der kommer
15 ingen som holder meere af andre end af Gud. Mange deslige
Samtaler havde han med mig om det jeg vilde Bede Gud om,
og alt som jeg Blev ældere Lærte han mig, hvorledes man skul-
de Bede, og indpræntede efter Haanden mit spæde Bryst den
faste Tilliid til den Høieste, der i heele Livet har været min
20 Trøst i alle tilstødende Gienvordigheder.
Hver Søndag gav han mig og mine Sødskende hver en Rix ort til